

DOMSTOLENS BESLUTNING

(særlig afdeling i henhold til procesreglementets artikel 123b)

8. februar 2011

I sag C-17/11 RX,

angående et forslag om fornyet prøvelse fremsat den 12. januar 2011 af førstegeneraladvokaten i medfør af artikel 62 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol,

har

DOMSTOLEN (særlig afdeling i henhold til artikel 123b
i Domstolens procesreglement)

sammensat af præsidenten, V. Skouris, afdelingsformændene A. Tizzano (refererende dommer), J.N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts og J.-C. Bonichot,

truffet følgende

Beslutning

- 1 Førstegeneraladvokatens forslag om fornyet prøvelse vedrører dom af 16. december 2010, Kommissionen mod Petrilli (sag T-143/09P, endnu ikke trykt i Sml. Pers.), afsagt af Den Europæiske Unions Ret (Appelafdelingen), hvorved Retten

forkastede Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers appel til prøvelse af Retten for EU-personalesagers (Anden Afdeling) dom af 29. januar 2009, Petrilli mod Kommissionen (sag F-98/07, endnu ikke trykt i Sml. Pers.).

- 2 Den dom, der er genstand for forslaget om fornyet prøvelse, viser en divergens i Den Europæiske Unions Rets retspraksis vedrørende betingelserne for Den Europæiske Unions erstatningsansvar uden for kontrakt inden for personaleretsområdet, navnlig hvad angår betingelsen om, at den berørte institution skal have begået en tilstrækkeligt kvalificeret krænkelse af EU-retten. Retten har således med denne dom under fravigelse af det modsatte resultat i dens dom af 10. december 2008, Nardone mod Kommissionen (sag T-57/99, Sml. Pers. I-A-2, s. 83, og II-A-2, s. 505), bestemt, at denne betingelse er opfyldt, når den berørte institution handler retsstridigt, uden at det er fornødent at undersøge, om denne retsstridige handling udgør en åbenbar og grov tilsidesættelse af grænserne for denne institutions skønsbeføjelser.
- 3 Hertil kommer, at selv om Domstolen allerede har fastlagt de almindelige betingelser for Unionens erstatningsansvar uden for kontrakt (jf. navnlig dom af 4.7.2000, sag C-352/98 P, Bergaderm og Goupil mod Kommissionen, Sml. I, s. 5291), har den imidlertid endnu ikke taget stilling til spørgsmålet, om de særlige forhold, der gør sig gældende for sager på personaleretsområdet, og som følger af artikel 270 TEUF samt artikel 90 og 91 i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber, begrundet, at Unionens erstatningsansvar uden for kontrakt på dette område er undergivet særlige betingelser.
- 4 Sådanne omstændigheder begrundet ikke den foreslåede fornyede prøvelse. Dels tilkommer det nemlig ikke Domstolen inden for rammerne af en fornyet prøvelse at tage stilling til, om udviklingen i Rettens praksis, som Retten har foretaget i sin egen skab af appelret, er velbegrundet. Dels er den omstændighed, at Domstolen endnu ikke har taget stilling til et retligt spørgsmål, ikke i sig selv tilstrækkelig til at begrunde en fornyet prøvelse i henhold til artikel 62 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, da det nu alene tilkommer Personaleretten og Den Europæiske Unions Ret at udvikle retspraksis på personaleretsområdet, idet Domstolen alene er kompetent til at forhindre, at Rettens afgørelser gør indgreb i EU-rettens ensartede anvendelse og sammenhæng.

- 5 I det foreliggende tilfælde har gennemgangen af Rettens dom i sagen Kommissionen mod Petrilli ikke frembragt, at der foreligger en alvorlig risiko for et sådant indgreb.

På grundlag af disse præmisser beslutter Domstolen (særlig afdeling i henhold til procesreglementets artikel 123b) følgende:

Det er uforholdent at foretage en fornyet prøvelse af dommen afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 16. december 2010, Kommissionen mod Petrilli (sag T-143/09 P).

Underskrifter